

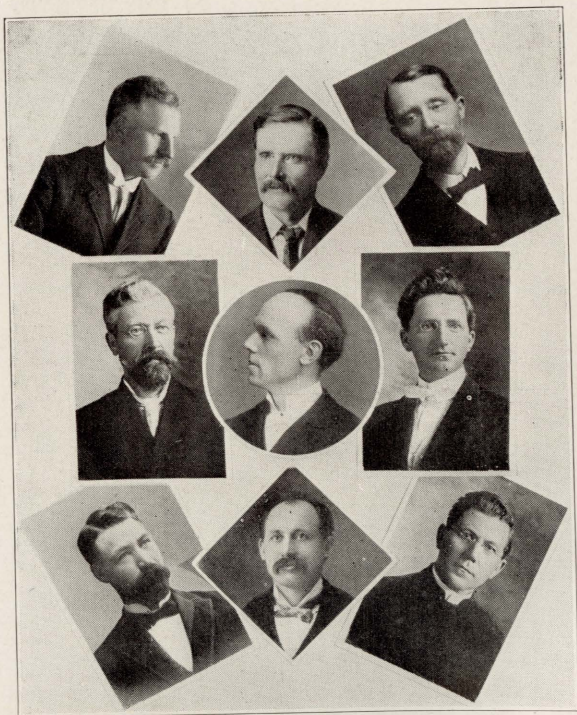
Bethesda Homes

1898—1913

Eagle Lake, Minnesota

Bethesda Homes bestyrelse.

Bethesda Homes

Eagle Lake
Hed Willmar, Minnesota

1898—1913

Barnehemmet.

Alderdomshjemmet.

Bethesda Hømses direktion.

Pastor Johan Mattson, formand

Pastor E. E. Gynild, viceformand

Pastor S. Rislø, sekretær

Mr. K. T. Rykken, kasserer,

New London, Minn.

Pastor M. B. Michaelson

Pastor J. Mortensen

Pastor Elias Aas

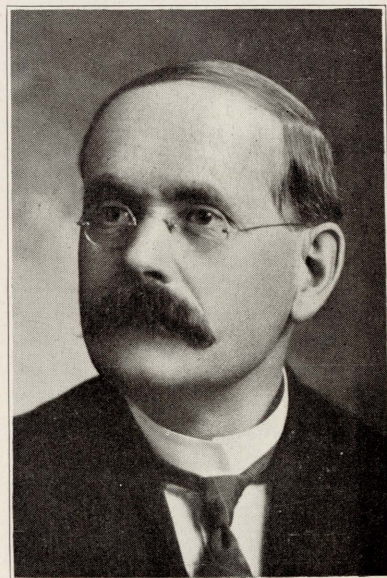
Pastor C. E. Nordberg

Mr. C. A. Baklund

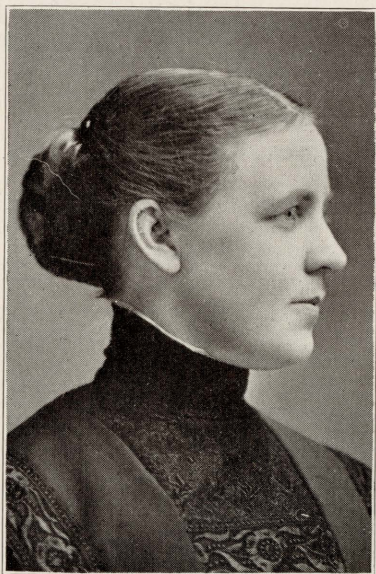
Pastor E. O. Larsen,
hjemmets prest.

Miss Jennie Olsen,
bestyrerinde for barnehjemmet.

Mrs. Malinda Hagen,
bestyrerinde for alderdomshjemmet.

Pastor E. O. Larsen.

Miss Jennie Olson.

Til læserne.

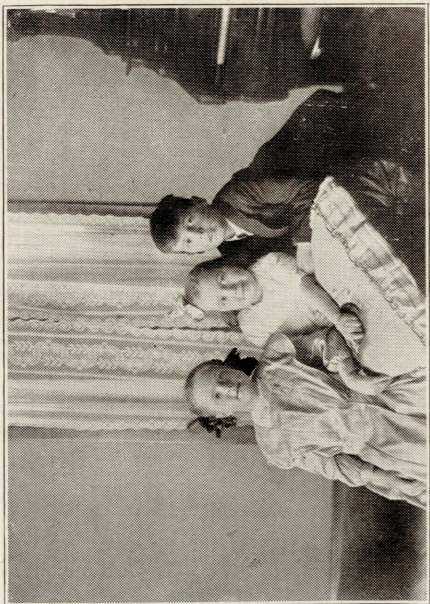
Bethesda Gomes ved Eagle Lake er afhængig af Fri-
kirkens og andre venner for sit ophold. Af denne grund
blir det derfor nødvendigt stadigt at faa lagt institutionen
nær ind til vort folks hjerte. — Med dette maal for øie be-
sluttede derfor bestyrelsen for Bethesda Gomes at udgive
en illustreret pamflet til uddeling blandt vort folk. — Dette
arbejde foreligger nu i nærværende lille pamflet, og er det
vort ønske som og vor bøn, at den maatte finde vei til man-
ge hjerter og hjem med det budskab, den har at bringe fra
anstalten. — Pamfletten er udsmykket med de mange bille-
der for at kunne give vennerne et nogenlunde alsidigt kjend-
skab til Bethesda Gomes.

Vi overlader da nærværende lille arbejde til vennernes
velvillige bedømmelse. — Kan det faa skabe en hjærlig tanke
i vort folks hjerte for Bethesda Gomes, da er hensigten
naaet.

E. O. Larsen,

E. A. Baklund, artist,

Komite.

Sulovgang.

I. Historisk oversigt.

(1898—1913.)

Det var pionerpresten, nu afdøde pastor Nils Seggernes, som først fik i sinde at begynde det barmhjertighedsarbejde, som nu udøves ved Bethesda Homes. Det var en raa fordruffen faders mishandling af sine børn, der saa at sige tvang gamle pastor Seggernes til at tænke paa et barnehjem. Til at begynde med oprettet han et saadant i sit eget hjem, hvor nævnte mishandlede børn — 3 i tallet — var de første, han optog. — Ved ihærdigt arbejde — aldeles paa egen haand — lykkedes det den gamle broder i 1898 at bygge et barnehjem i Lambertton, Minn., kjendt under navnet „The Lutheran Home Asylum.“ Den vakre tre-etages bygning blev i november 1898 indviet ved pastor Jalf Gjertsen under ualmindelig stor deltagelse. Anstalten havde ogsaa et stykke land paa 8 acres indenfor bygrænsen.

Pastor J. Mortensen valgtes samme høst til den nye korporations formand og institutionens prest, hvilken stilling han indehavde de 7 aar, anstalten var henlagt til Lambertton. Søster Mathilde Swenson blev samme høst valgt til bestyrerinde og indehavde

denne stilling til sommeren 1905. „The Lutheran Home Asylum“ eller som det almindelig kaldtes barnehjemmet i Lambertton vandt paa forholdsvis kort tid vort folks udelte sympati og støtte og da særlig i det søndre Minnesota. Det var ikke saa lidet af et aandeligt samlingsbaand i de dage. — Smidlertid viste det sig nødvendigt at forflytte anstalten fra Lambertton. Anstalten maatte faa mere land — baade for at kunne skaffe billigere ophold som og at give de større børn nogen nyttig beskæftigelse. Bestyrelsen søgte ansvaret af at opdrage de unge for et livskald. Ikke alle kunde gaa skoleveien, men alle maatte hjælpes frem, saa de kunde sættes istand til at blive nyttige og hæderlige borgere i samfundet. — Om vaaren 1905 købte derfor bestyrelsen en 163 acres farm lige ved Eagle Lake menigheds kirke, ca. 4 mil nord for Willmar, Minn. Sommeren samme aar opførtes et tidsmæssigt og rummeligt hus — det nuværende Bethesda Homes barnehjem med rum mindst for 50 børn. Dette hjem blev indviet i november 1905 af pastor Johan Mattson. — Ved direktionens møde i september samme aar blev den tidligere corporation forandret til en „close corporation“ og navnet forandret til „Bethesda Homes.“ — Eiendommen i Lambertton blev solgt, børneskoven, 21 i tallet, blev flyttet til Bethesda Homes. Ligeledes bestyrerinden, Mathilde Swenson, og søster Carrie Skaug. Pastor Mortensen havde resigneret som hjemmets præst og pastor E. E. Gynild blev kaldt at betjene anstalten i forbindelse med Eagle Lake Menighed.

Uagtet der endnu ikke saa tidligt som i 1905 var

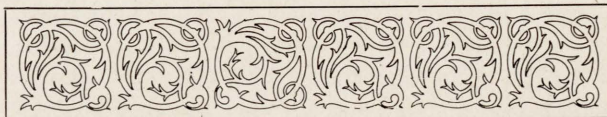
bygget noget alderdomshjem, saa forelaa der jo flere ansøgninger fra gamle mænd og kvinder — og, saa vidt vi kan se, blev tre gamle mænd optagne og givet plads ved barnehjemmet foreløbigt. — Sommeren 1910 blev det nuværende alderdomshjem opført og i november samme aar indviet ved pastor Johan Mattson. Samme høst blev der optaget — med de tre fra barnehjemmet — ialt 8 gamle. Inden 6 maaneder var

I bestyrerindens kontor.

hjemmet fyldt, og mange ansøgninger afvist, fordi der ikke var rum. Derfor er det nødvendigt at gamlehjemmet udvides og det ret snart. — Vaaren 1911 købte direktionen et stykke land paa 64 acres, der laa lige ind til den oprindelige farm, saa nu har Bethesda Homes en farm paa 227 acres godt farmland. — Søsten 1911 resignerede pastor Gynild som præst baa-

de fra Bethesda Homes og Eagle Lake menighed, og pastor E. D. Larsen fra Marinette, Wis. kaldtes i pastor Gynilds sted. Han tiltraadte tjenesten i april 1911. — Den nuværende direktion bestaar af pastorerne Johan Mattson, formand; E. G. Gynild, viceformand; S. Risløv, Sekretær; M. B. Michaelsen, J. Mortensen, Elias Nas, E. G. Nordberg, hr. E. A. Baklund og hr. A. L. Rykken, (kassierer). Jennie Olson er bestyrerinde ved barnehjemmet og Malinda Sagen bestyrerinde ved alderdomshjemmet. Arthur Kleven er valgt som farmbestyrer. — Der er for nuværende omkring 50 børn ved barnehjemmet og 13 gamle ved alderdomshjemmet. — I sandhed en noksaa vakker udvikling fra en ringe begyndelse — og dog er sandsynligvis Bethesda Homes endnu bare i sin vorden.

II. Bethesda Homes opgave.

Menighedslivets skjønneste frugt har altid vist sig i kjærlig omsorg for de nødlidende og fortrængte i verden. I samme grad som menigheden blev gennemtrængt af Jesu sind og hjertelag, blev den ogsaa opmærksom paa nøden rundt omkring sig og fik kjærlighedens opfindsomhed til at finde de mange udveje til at afhjælpe nøden og tørre taaren bort fra det forgrædte øie. — Derfor finder man ogsaa, at hver gang der gaar en aandelig fornøjelse over vore menigheder, ved større vækkelser t. eks., faar alt kjærligheds- og barmhjertighedsarbejde blandt os en større og inderligere forstaaelse og tilslutning. — At missionen, diafonisjegjæringen, vore barne- og alderdomshjem er en direkte frugt af vækkelsen og en udfoldelse af kjærlighedens nye liv i Kristi tro, er der ingen oprigtig kristen som vil negte. — Saaledes faar vi ogsaa lov til at tro om Bethesda Homes, at det staar her som et levende udtryk for menighedernes trang til at afhjælpe nøden, til at astørre taaren, til at give de hjemløse og forjæmte børn hjem, tilsyn og pleie; de mange hjemløse gamle et stille, fredsfælt hjem i deres alderdom. Bethesda Homes har altsaa sin herligste

opgave i at være et fredens hjem, et „barmhjertighedens hus“ baade for de gamle og for børneflokkene. Kristi Kjerlighed og barmhjertighed gennem sin menighed, der er hans legeme, er det, som har givet det nødvendige til ophold indtil denne dag. Det er vor glade forvisning. — Og dog er der nogen forskjel paa den barmhjertighed, der øves mod de hjemløse smaa og den, der øves mod hjemløse gamle; og kanske det

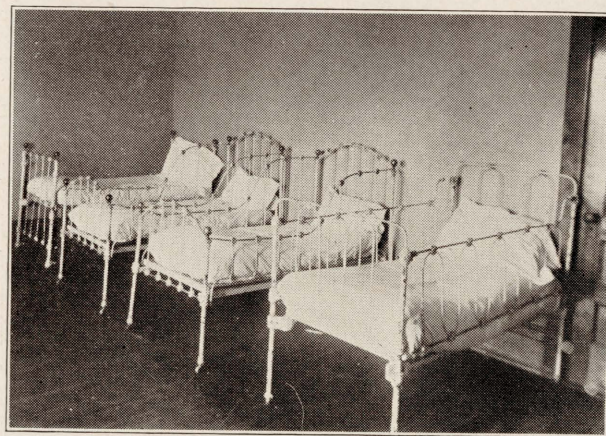

En gruppe af de mindre barn.

her er paa sin plads i korte træk at paapege forskjellen:

a) **Barnehjemmet.** Det har altid været barnehjemmets opgave — jaalagt evnerne raf og rummet tillod det, at tage sig af hjemløse og forjømte børn, og i de allerfleste tilfælde uden mindste godtgjørelse. Ved gjensidig kontrakt med rette vedkommende har

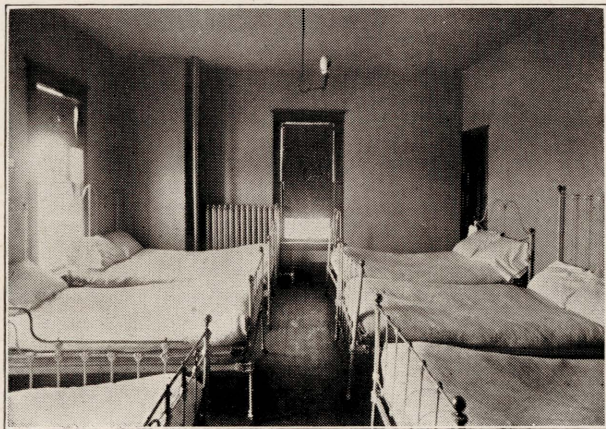
da hjemmet overtaget omsorgen og opdragelsen af barnet, indtil det har fyldt sit 18de aar (nu 16 aar om forudsætningerne er der). Enten børnene er helt eller delvis forældreløse, er de som regel lige hjælpeløse. Jattigdommen hos forældrene kan stundom være uforfkyldt — stundom og kanske oftest selvforfkyldt, og i slige tilfælde er da ogsaa de stakfels børn gjerne meget forjømte. Der forekommer endog tilfælde, hvor

Senge for smaaabarn.

vi blir nødt til at give stakfels uhyggelige børn — frugt af utilladeligt forhold — tilflugtssted ved vort hjem. Nødens børn altsaa af alle slags er det som finder barmhjertighedens hjem ved vort Kære Bethesda Homes. Fra 2, 3, 4, 5, 6, 7, og 8 aars alderen finder altsaa disse smaa forladte og ofte mishandlede børn et godt, kristeligt hjem, hvor de af Kjerlige hæn-

der tages vare paa baade i legemlig og aandelig hen-
seende. Mange nødens børn har i disse snart 17 aar,
siden dette arbejde begyndte ved pastor Heggernes,
fundet i Bethesda Homes et godt hjem og derved blev-
ne reddede fra nød og elendighed! — Og naar vi saa
kommer ihu Jesu ord: „Alt hvad I har gjort mod
een af mine smaa, har I gjort mod mig,“ — da
forestaar der ogsaa efter Jesu udfagn en herlig be-

Senge for større børn.

lønning for dem, der øver barmhjertighed mod hans
lidende smaa!

b) **Gamlehjemmet.** Det har i virkeligheden en
dobbelte opgave. For det første er det institutionens
hensigt — saa langt den evner, at skaffe gamle fattige
hjemløse et sorgfrit ophold, tilsyn og pleie, at de kan
saa en lys og blid aften, kanse efter en nokjaa storm-

fuld livsdag. Vi har flere saadanne ved gamlehjem-
met nu — og skulde bare ønske vi kunde magte at
hjælpe mange flere af disse ulykkelige blandt vort folk,
der banfer paa vor dør. Smidlertid faar vi komme
ihu, at denne institution er forholdsvis ny — som
selve ideen — **systematisk at hjælpe gamle fattige** — er ny
i alle fald blandt vort folk. Det er vort glade
haab, at Herren ogsaa ligeoverfor dette barmhjertig-
hedens arbejde vil vække vore menigheder og vort folk
til større klarhed over sit kald.

Men dernæst er det ogsaa vor hensigt ved Bethesda
gamlehjem at komme saadanne gamle tilhjælp, som
ikke netop er fattige paa jordiske midler, men som ikke
destomindre er hjemløse og af den grund lige saa
ulykkelige og hjælpeløse som de først nævnte. Saa-
danne har altsaa midler — mere eller mindre — men
intet hjem. Der er mange saadanne iblandt vort folk,
som gjerne vilde yde sine midler mod at saa et godt
hjem paa sin alderdomsdag. Og i denne forbindelse
vil vi saa lov til at oplyse, at det var saadanne gamle,
der satte bestyrelsen for Bethesda Homes istand til at
bygge det alderdomshjem, vi nu har, og det endog af
et mindretal af dem. Det vil heraf sees, at Bethesda
gamlehjem ikke er bygget for penge samlet inden me-
nighederne, saaledes som tilfældet er med barnehjem-
met. — Om derfor gamlehjemmet i en nær fremtid
skal udvides som det nødvendigvis maa, saa vil den
samme plan bejølges. Og det kan oplyses i denne for-
bindelse, at det er direktionens tanke at udvide alder-
domshjemmet, saasnart det nødvendige byggefond —
ad denne vei — er sikret. Skulde derfor dette lille

frifft falde i hænderne paa nogen ældre med midler, men hjemløse, vilde det være os en fornøjelse enten ved et personligt besøg eller pr. korrespondance at træde i underhandling med eder i jagens anledning.

Om ret mange af saadanne gamle kunde bevæges til at lægge sine midler ind i Bethesda alderdomshjem mod at de fik sig et godt hjem for resten af sine dage, saa vilde ogsaa anstalten derved sættes istand til at kunne skaffe mange flere af dem, som ingen midler har, et godt hjem. De vilde saaledes i virkeligheden med sine midler kunne øve en dobbelt velsignelse. For det tilfælde at nogen vilde overveje denne sag, kan her oplyses, at Bethesda Homes bestyrelse i tilfælde af optagelse, forpligter sig ved fuld legal kontrakt at skaffe godt ophold, tilsyn og pleie til livsdagen er endt.

Endelig tror vi, at Bethesda alderdomshjem har ikke saa lidet af en opgave at løse ligeoverfor de mange af vore ældre farmere, som søger ind til byerne for der enten at købe sig et „alderdomshjem“ eller bygge sig et. De har jo slidt paa farmen al sin dag. Dertil ogsaa opdraget en større eller mindre barneskole. Denne er forlængst fløien bort fra „reden“ — den ene hid og den anden did. — De to gamle har da oftest valget mellem enten at drive farmen ved leiet hjælp — eller ogsaa sælge og saa flytte til „alderdomshjemmet“ i byen. Og saaledes gaar det til, at mange alderstegne farmere flytter til byen fra landlivets travlhed for at „hvile ud,“ og saa det godt paa sin alderdomsdag. — Nu, vi tviler ikke paa, at mange af disse gamle farmere har det godt og har fundet den

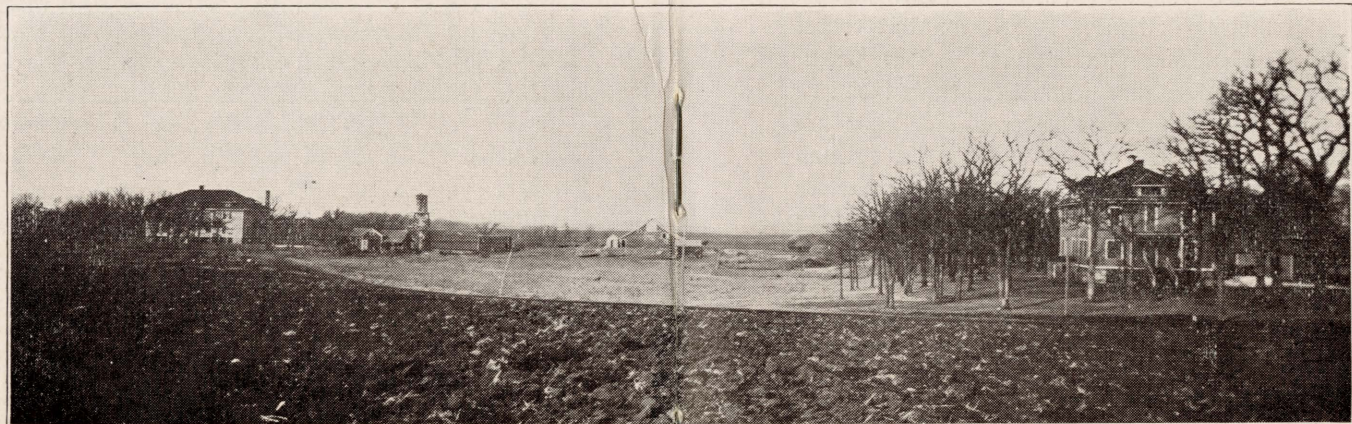
velfortjente hvile, de søgte, i den lille landsby, men — og det er ligesaa sandt, mange fandt ikke, hvad de søgte i denne „forandring.“ Den blev i grunden for stor denne forandring: fra famlivets travlhed og omfjerg — til at vandre bygade op og bygade ned uden andet maal end at „slaa tiden ihjel.“ Og de var i grunden for gamle til at lære „lediggang.“ Og saa alle disse fremmede og uvante forhold! De kunde ligesom ikke slaa rod i bylivets fremmede jordbund. Vi har truffet mange af disse „rodløse“ farmere i vore smaabyer. Trods sine ofte prægtige hjem fortæres de dog af længsel efter at kunne saa leve under de vante enkle forhold, landlivet giver. — Det kan endnu gaa an, saa længe de to gamle kan saa være friske, men naar saa ungdom og alderdomsbygthed indfinder sig — ja saa er de i grunden mere hjælpeløse end nogenfinde. — Rykkes saa den ene bort — hvor uigelig hjælpeløs og forladt kan da ikke den gjenlevende føle sig — midt i byens vrimmel! — End om disse gamle udslidte farmere — istedenfor at flytte til byen, havde flyttet til — Bethesda Homes alderdomshjem, eller et andet alderdomshjem af lignende karakter? — Her er det vi tror, bort alderdomshjem har en opgave. Hvis bort folk paa dette omraade havde det rette syn, er der ingen tvil om, at t. eks. Bethesda Homes gamlehjem her i Eagle Lake snart skulde bli udvidet — og derved sat istand til at give ret mange et kofeligt hjem. — Men sagen er: vi norske ijer vil ikke gaa til „fattighuset“ — allermindst da en velholden farmer. Vi føler os — i god forstand — stolt i bevisstheten om, at ovennævnte paastand er rigtig. Nogen hver af

os ældre ved, hvad for en ydmygelse „fattiggaarden“ i Norge var for mange! — Nu er imidlertid ikke Bethesda Homes alderdomshjem noget „fattighus;“ thi for det første saa har — som ovenfor paavist — de gamle, som bor der, selv kostet bygningen. Og de mellem vore venner, som har besøgt alderdomshjemmet ved, at bygningen er vakker og moderne i alle henseender. Dernæst er kosten — som den maa være for gamle folk — baade god og velsmagende; og, som vi senere vil vise, er beliggenheden saa vakker og naturfjøn som staten Minnesota kan byde. Bethesda Homes alderdomshjem er altsaa ikke noget „fattighus;“ men et godt og fredfuldt hjem, hvor gamle mænd og kvinder kan faa henleve sine aldersdage i stilhed og ro — uden nogenjomhelst slags næringsjorg og andre timelige bekymringer, under kjerlig pleie og kristelig omsorg. — Og om da de mere bemidlede mellem de gamle bygger stort nok og rundt nok, saa fattige gamle mænd og kvinder kan finde husly og pleie under samme tag — hvad galt kan der saa være i det? — Derfor vil vi saa lov at give eder det broderlige raad, som er trætte og udsilidte paa farmen og som kanske har tænkt paa et „alderdomshjem“ i byen: **aflæg Bethesda Homes et besøg før I bestemmer eder for byen!** I byen vil I gjerne ganske snart bli lige hjælpeløs — ved Bethesda Homes er I forsynget til eders livsfol gaar ned. — Vi maa afbryde her, da dette lille skrift ellers vilde bli for vidtløftigt. Skulde nogen ønske nærmere oplysninger, staar vi villig til tjeneste.

III. Beliggenhed.

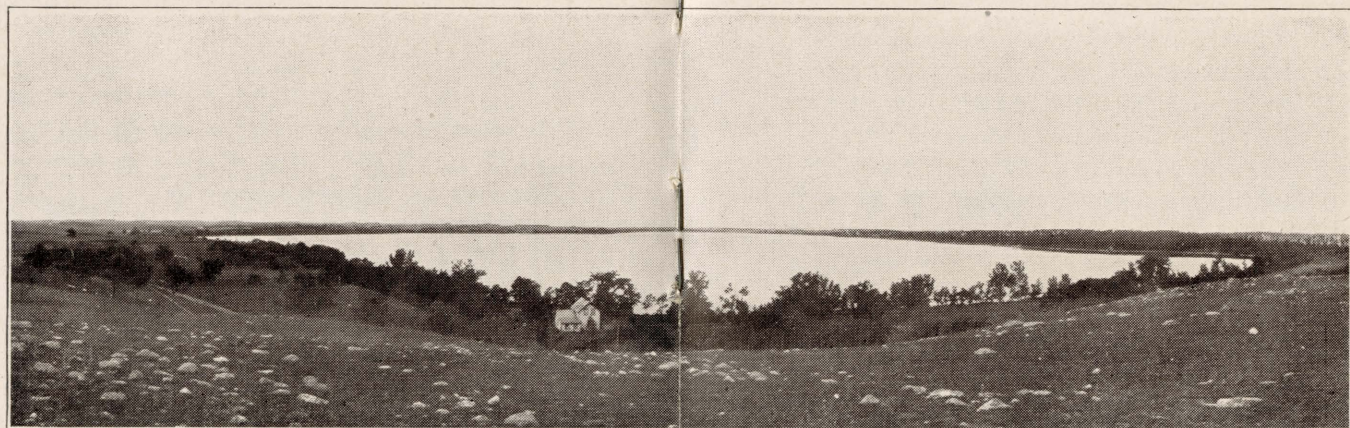
Den som nu var digter eller maler eller helst begge dele — her skulde man faa det travelt med sin pen, med sin pensel! Men nu er vi ingen af delene desværre. Dog, kanske netop af den grund vil det lille vi maatte sige om Bethesda Homes beliggenhed, staa til troende, da man ikke godt kan beskylde os for „digeriske“ overdrivelser. — Nu, beliggenheden er vakker. Saa rent ud storlagen. Til denne slutning er vi kommen — mere derved, at de mange fremmede besøgende siger saa. De kan som oftest ikke finde ord sterke nok for sin beundring af den herlige naturfjønshed, Bethesda Homes er omgivet af. — Vi har for det første her rundt Willmar og Eagle Lake noget af det bedste agerland i staten Minnesota. De mange vel opdyrkede jarne — den almindelige velstand blandt vort folk, er et talende vidnesbyrd herfor. Landet er bølgeformigt, med afvekslende prærie og skog. Og saa alle de vakre indsjøer som Eagle Lake, Long Lake, Point Lake, Skataas Lake, Swan Lake etc. fulde af alle slags fiisk. Hvad skal man vel kunne sige om al denne herlighed, naar man ikke er digter? Alle disse indsjøer og mange flere ligger i Bethesda Homes

Barnehemmet

Hjemmenes beliggenhed.

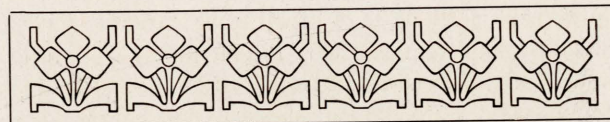
Alderdomshjemmet.

Udsigt over Eagle Lake.

umiddelbare nærhed. — Og saa er vi næsten „kemijsk fri“ for fremmede nationer. I hele countryet er det næsten bare udelukkende skandinaver. — Barnehjemmet, men særlig alderdomshjemmet er bygget inde i en vakker skovlund. En dakotafarmer t. eks. vilde nok saa taarer i øinene, om han fik se den vakre egelund med de vældige egetræstammer, alderdomshjemmet er omgivet af — ly for vinterens storme og som giver den kjøligste skygge for sommerens brændende sol!

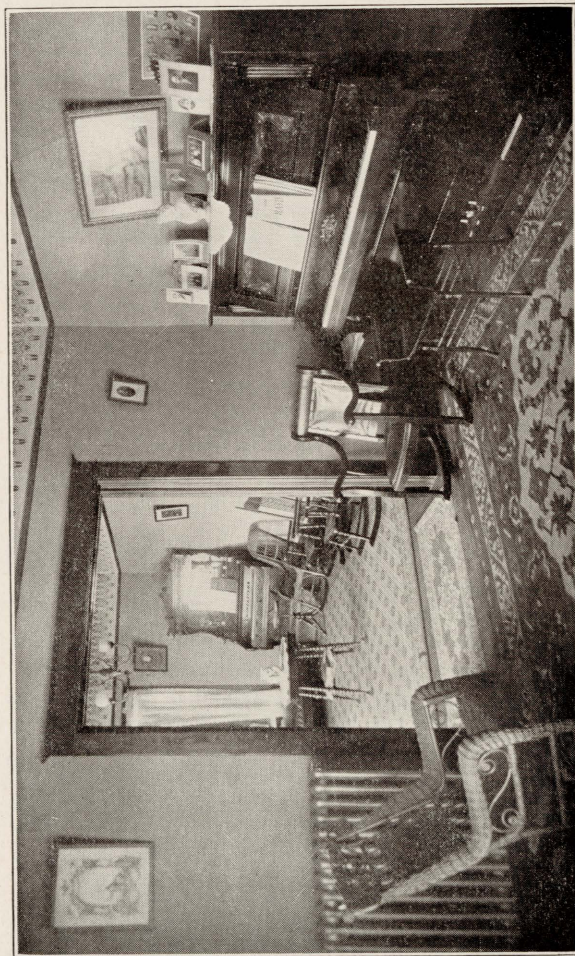
Lige ved Bethesda Homes har vi da Eagle Lake menigheds kirke, barnehjemmets og distriktets vakre skolehus, Eagle Lake menigheds nye vakre prestegaard. Desuden er der i umiddelbar nærhed flere vakre farmerhjem, og en hel del smaa opstidere og sommerhjem, især rundt Eagle Lake og Point Lake. Om sommeren især kan her derfor være noksaa livligt. — Som ovenfor sagt ligger Bethesda Homes bare 4 mil nord for Willmar. Og med de ypperlige veie vi har — byggede af staten—har vi derfor ogsaa ret ofte den glæde at saa besøg af anstaltens venner — meget ofte endog langveis fra. Naar, at disse kjære besøg vil tiltage med aarene, da vi ved at Bethesda Homes ogsaa paa den maade vokser sig nærmere ind til vort folks hjerte.

IV. Bethesda Homes eiendom.

Vi formoder, at vennerne er interesserede i at saa høre lidt ogsaa om denne sag. Og da kan det siges uden nogen overdrivelse: vi har en meget vakker og kostbar eiendom. Man kan ikke her rundt Bethesda Homes saa kjøbe land nu for \$100 pr. acre. Men det betyder, at institutionens farm alene er værd mindst en \$25,000. Vi har saa godt land som nogen af naboerne her rundt. Vi har mindst en 20 kreaturer, 6 arbejdsheste. Desuden svin og høns. Vi har saa alt forliden „barn“ for vor kreaturbejættning, saa den maa bygges større med det første. — Vore to hjem koster da mindst med alt udstyr en \$25,000. Vor kreaturbejættning, heste og redskaber mindst en \$5,000. Paa alt dette hviler der en ca. \$10,000 gjæld. Men saa har vi kanske en ca. 300 acres med vildt land, noget i Canada og en del i nordre del af Minnesota. Om vi solgte alt dette land nu, saa vilde jo gjælden betydelig reduceres. — En farmbestyrer, som leies af directionen driver da sammen med hjemmets større gutter farmen. Paa en saapas stor farm er der selvfølgelig meget at gjøre, om farmen skal arbeides ret. Under en duelig bestyrer faar derfor vore gutter her den bed-

fte anledning til at lære at bli gode farmere. Men en ung mand, som har lært denne kunst — vil altid kunne komme frem i verden. Derfor var det af saa stor betydning, at institutionen fik fat paa en god farm. Farmens afkastning vil komme husholdningen tilgode paa samme tid som de unge gutter oplæres til at bli gode farmere.

Baroness Emmet's parlor.

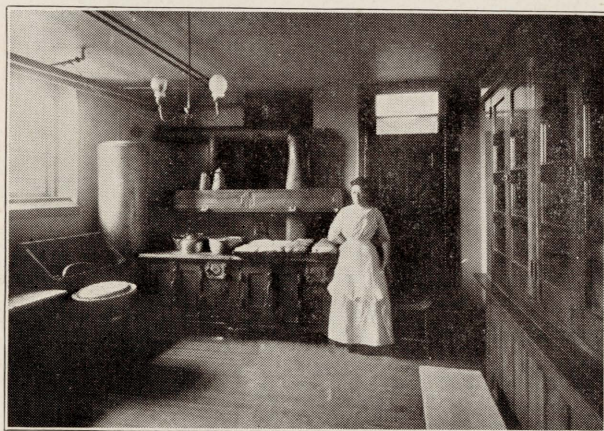
V. Spredte træk af Bethesda Homes indre drift.

Her vilde vi gjerne tage os god tid og føre læseren med os rundt, saa han kunde faa et nogenlunde fuldigt indtryk af virksomheden og livet her, naar han lagde pamfletten fra sig. — Men selv om det stod i vor magt at kunne skildre alt i sine enkeltheder — hvad vi ikke tror — saa vilde dette lille skrift overskride sine fattede grænser, om vi forsøgte. Derfor maa vennerne lade sig nøie med spredte bemærkninger. — Ved **Barne**hjemmet er der en travelsked — vi kunde næsten sige uden lige — fra den tidlige morgen til den sildige aften. Men saa er der jo ogsaa en „familie“ paa mindst 60 medlemmer. Der er jo en barneflokk paa bare 50 at tage vare paa — i alle aldre fra 2 aar og opover, saa vi kan nok forstaa, at der blir noget at „gøre.“ — For at begynde med begyndelsen: kl. 6 om sommeren og kl. 7 om vinteren præcis skal hele denne barneflokk vækkes, klædes paa, vaskes og fjæmmes osv. for præcis paa flokkeslættet at være færdige for frokostbordet. — Færdige der skal mindst $\frac{3}{4}$ af flokken klædes paa og ordnes med, saa de nogenlunde respektabelt kan møde op i skolestuen. De mindste af børnene har nu sine legestuer at ty til — under

Barnehus spisesal.

oplysn af en ældre af pigerne. — Farmbestyreren sammen med de større gutter har da sit arbejde ude at ta vare paa. For tjenerpersonalet inde blir det nu at ta fat paa — redning af jenge — rengjøring af værelser og gange — med vasl og strygning osv. For bestyrerinden og nogen andre blir det bogstavelig at begraves i filler: strømper skal stoppes, klædesplag af alle slags dementioner og fasonger skal lappes osv.

Miss Gina Ryg i barnehjemmets kjøkken.

Na, for travelshed! Gaa saa ned i kjøkken og spiseværelse, men vær forsiktig at du ikke kommer til at staa iveien, for her er det ikke mindre travelt. Her har mijs Gina Ryg i egenfak af kok styret nu i mange aar. — Og som bestyrerinden, Jennie Olson, med silfer haand staar ved „roret“ ovenpaa, saa finder man Gina Rygs haandsilke ledelse i alt herne. — Vi

har ofte spurgt os selv, om der findes nogen anden norsk kvinde, der har bakt saa mange brød, og i det heletaget lavet saa megen mad som Gina Ryg ved barnehjemmet her. — Vi har jo aldrig havt nogen nærværdig ungdom, ikke et eneste dødsfald her ved hjemmet — det reflekterer da ikke saa lidet paa Ginas egenfak som kok. — Præcis kl. 12 spises middag og kl. 6 aftenmad. Kl. 8 maa alle mindre børn iseng. — Ved frokost og aftenmad holdes andagt — helst ledet af bestyrerinden. — Lad os, før vi afbryder, faa lov til at oplyse at der ved barnehjemmet hersker den fuldstændigste orden og ro — takket være den gode disciplin bestyrerinden og andre øver med kjærlighed og visdom. — Naar man kommer ihu, hvorfra børnene som regel kommer, saa er det bare at forundre sig over — og takke Gud for, at alt gaar saa godt som det gjør. —

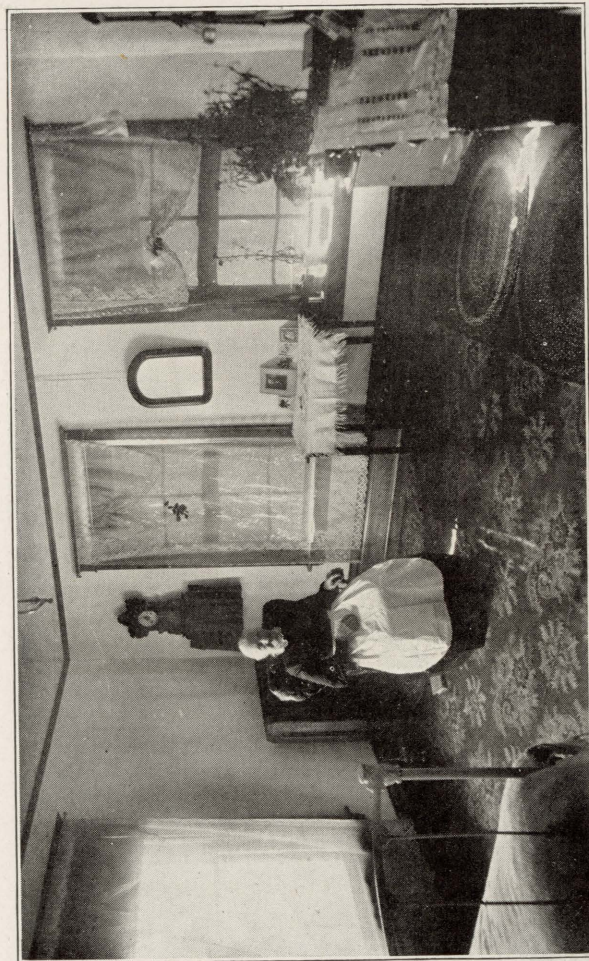
Ved alderdomshjemmet er jo stillingen og forholdene noget anderledes selvfølgelig, da det jo er gamle og ikke børn som bor der. Det finder man jo ud straks man træder indenfor ved den stilhed og ro, som hersker overalt. — Det var vel ogsaa med den hensigt — ikke at forstyrre de gamles ro, at man bygget alderdomshjemmet saapas langt borte fra barnehjemmet. — Man vil desuden, naar man har gjort sig lidt kjendt inde i bygningen, let kunne forstaa, at direktionen har taget alt mulig hensyn til de gamles komfort, baade i husets indredning og udstyr. Og det var rigtigt og ret. Og derfor har de gamle det ogsaa lunt og godt — det vilde være synd at sige andet. — Nogle bor da for sig selv alene. I de større værelser to og

to sammen. Gele institutionen er opvarmet med „steam heat,” ligesom barnehjemmet, og begge hjem er oplyste med gaslys. Mrs. Malinda Hagen er bestyrerinde og miss Olivia Korsmo kok. Disse to søstre har jaalangt været istand til at udføre alt arbejde her. De faar selvfølgelig en del hjælp af de gamle, naar det kniber. — Heldigvis har der ikke været nogen alvorligere sygdom ved hjemmet jaalangt, og det

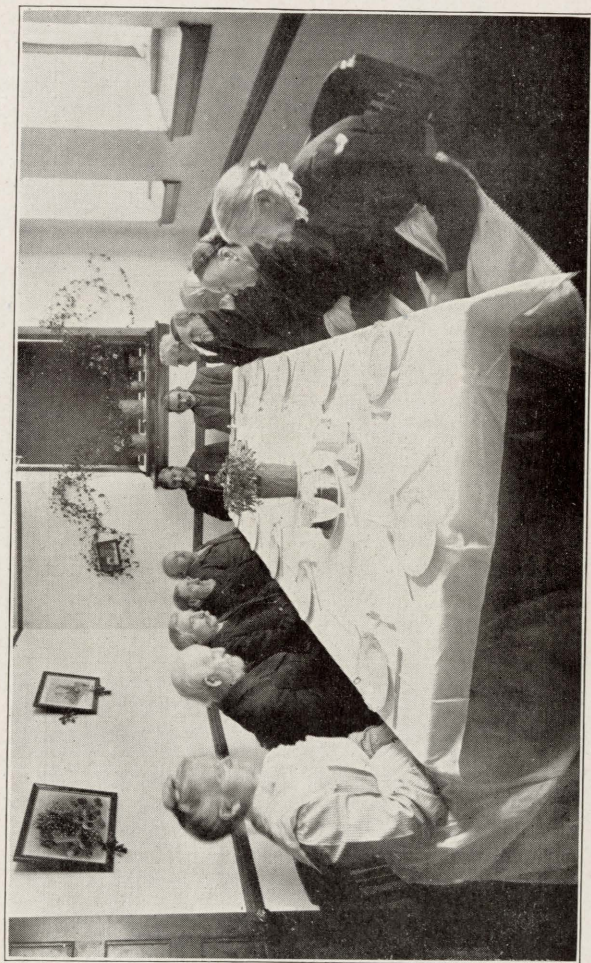

Alderdomshjemmets bestyrerinde i modtagelsesværelset.

letter jo arbeidet betydeligt. — Her har man ikke nogen bestemt tid hverken for at staa op eller for at gaa til sengs. De gamle faar ordne sig efter smag og behag. Smidlertid blir nok alle forstyrret i sin søde morgensøvn, idet bestyrerinden og kokken præcis kl. 6:30 kommer rundt til hvert værelse med kaffe og kage. — Men frokost spises ikke før kl. 8. Middag kl. 12 og

Et af alderdomshjemmets værelser for to.

De gamle tilhørdes.

aftensmad fl. 6. — Læseren vil fra et af billederne faa se de gamle samlet rundt middagsbordet. En vakker gruppe ifandhed. — Andagt holdes ogsaa her ved frokostbordet og aftenbordet skiftesvis af de gamle selv. — Desuden holdes her hver torsdag aften opbyggelses- og bønnemøde fra fl. 7:30 udover. Til disse møder kommer ogsaa barnehjemmets personale og børneflokkene. Det er altsaa et fælles møde for Bethesda

Miss Olivia Korsmo i alderdomshjemmets køkken.

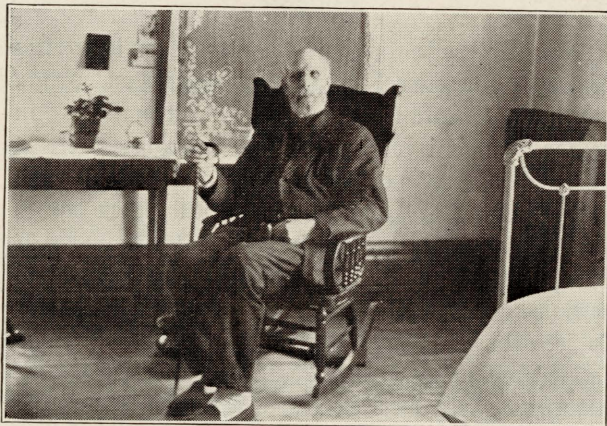
Gomes og for de nærmest boende af menighedsfolket. Det er os en glæde her at kunne faa oplyse vore venner om, at der er en noksaa almindelig deltagelse og at vi derfor ogsaa har velsignede møder, hvor vi i fællesskab kan faa udøse vor sjæl for Herren i bøn og takfælgelse. — Men her faar vi afbryde og gaa videre.

VI. Bethesda Homes forhold til Eagle Lake menighed.

En af de væsentligste grunde, der bestemte direktionen at flytte barnehjemmet fra Lambertton, Minn., hid til Eagle Lake menighed var den, at man her kunde faa komme i forbindelse med menighed, kirke og skole. Saalænge hjemmet var henlagt til Lambertton, stod det i kirkelig forbindelse med menigheden der. — Her i Eagle Lake menighed stod jo baade kirken og skolehuset lige ind til den farm, der blev kjøbt af direktionen. — Ved gjensidig overenskomst blev da forholdet ordnet sli, at direktionen for Bethesda Homes kaldte præst sammen med Eagle Lake menighed. Menighedens kirke blev da ogsaa Bethesda Homes kirkehus. Søndagsskole og religionskole holdes sammen. Og for at kunne faa den bedst mulige public school, udvidede distriktet sammen med Bethesda Homes skolestuen. Der blev bygget et vakkert skolebærelse indtil og den gamle del ombygget og sat i harmoni med det nye. Vi har altsaa — sammen med distriktet — 8 maaneders „graded school“ med to lærere. Om sommeren holdes der — i samme lokale — 2 maaneders religionskole med to lærere, den ene

leiet af Bethesda Homes og den anden af menigheden. — Søndagsskole holdes i kirken hver søndag aaret rundt. Man vil jaaledes se, at med denne ordning vil baade hjemmets børn saavel som menighedens børn faa baade megen skole og god skole. — Som regel holdes der gudstjeneste hver søndag i menighedens kirke enten ved presten eller nogen anden. I kirken faar altid de gamle og børneflokkene hæderspladsen.

Solnedgang.

Og da kirken som sagt ligger lige ved institutionerne, saa kan baade de gamle og de unge møde frem hver søndag, hvad de da ogsaa gjør. Naar man saa kommer ihu, at der hver torsdag aften holdes opbyggelses- og bønnemøder ved alderdomshjemmet — saa faar vi vel lov til at sige, at Guds ord bor rigeligt iblandt os. Som denne ordning mellem Bethesda

Homes og menigheden er til gjensidig velsignelse og fremhjælp baade med hensyn til skole og menighedsarbejde, saa blir det ogsaa af største vigtighed baade for anstalten og menigheden at bevare dette gode forhold for fremtiden. Det vilde for begge parter være til ubodelig skade, om forholdet forstyrredes. Ved gjensidig agtpaaagivenhed og velvilje skal det nok med Guds hjælp lykkes at bevare det gode forhold.

Til den velvillige læser.

Som vi allerede antydet i vort lille forord, er Bethesda Homes barnehjem og delvis ogsaa alderdomshjemmet saa helt afhængig af vennernes støtte og hjælp — at om denne skulde indrages — nu saa maatte vi stanse institutionens drift. Saa alvorlig er stillingen, og det vilde være utrofskab at lægge skjul derpaa. — Det er jo forresten en nok saa alvorlig sag at være ansvarlig for, at mindst 50 børn og en ca. 30 voksne skal saa det nødvendige til livets ophold fra dag til dag og fra aar til aar. Noget hver vil let kunne forstaa, hvorfor vi stadigt og jævnt maa gjøre vore venner opmærksom paa, hvad her trænges baade i form af penge og i form „in nature.“ Og af den grund ved vi, at vennerne holder os undskyldt, om vi ogsaa gennem dette lille skrift retter en opfordring til eder om at komme Bethesda Homes ihu. Vi er ikke et øieblik i tvil om at øve barmhjertighed mod fattige, hjemløse smaa og gamle er menighedslivets skønneste udførelse. — Vi vil her saa lov at citere en del af, hvad vi udtalte i vor indberetning til Frikirkens aarsmøde ijjor: Ved Bethesda Homes faar vore menigheder anledning til at øve barmhjertighed i aller egentligste forstand. Forældre og hjemløse børn har menighederne her skaffet et vakkert og godt hjem, hvor disse ulykkelige stedbørn i livet faar godt tilsyn og

pleie og en fristelig opdragelse ved gudfrygtige kvinder og mænd, der ansættes for at tage vare paa disse små. Denne børnefars har jo ingen anden fordring at sætte end den, som deres uforfælskede nød lægger frem for os, og vor hjælp ingen anden belønning end den barmhjertighedens, der „rojer sig mod dommen.“ Af en tidligere indberetning citerer vi videre: — „han gaar ikke længere fattig og træt iblandt flegten, jaaledes som han gjorde i sine fjøds dage. Og dog hvor ganske overraskende lyder det ikke: 'Hvad I har gjort mod en af disse mine mindste, har I gjort mod mig.'“ Vore velgjerninger kan endnu naa ham. Han har nogle hernelde paa jorden, som han har sin største interesse og glæde i, ja han heltud har gjort fælles sag med dem. Hvad vi har gjort imod en af hans ringe små, har vi gjort imod ham. Hvor stort! Tænk, om dette blev sandt for vore hjerter, med hvilken glæde vi skulde gjøre gerningen iblandt de hjemløse Jesu egne! Hvor rigelig skulde der ikke gives, og hvor glædelig gav vi ikke. — Ved Bethesda Homes har mange af Herrens små fundet ly. Det er en god ting, naar vi har med barmhjertighedens gerning imod de små at gjøre, at vi ved, hvem vi øver barmhjertighed imod. Det er virkelig imod Jesu egne. Derfor kan vi trygt anvende dette Guds ord paa denne gren af vort arbejde: „Derfor arbejder vi med frimodighed, fordi vi ved, at gerningen er Herrens.“ — Ja det er netop sagen; og derfor har vi det glade haab til Herren og hans menighed, at hvad vi trænger fra dag til dag for vort ophold her ved Bethesda Homes det vil komme. Herren, der leder hjerterne som vand-

bække, vil nok sørge for, at hjerterne oplades for nødens børn. Og saa mange som aabner hjerte og haand i Kristi kjærlighed og tro skal saa erfare sandheden af det Herrens ord: „Det er jaligere at give end at modtage,“ og at den, „som øver barmhjertighed, laaner Herren!“

Hermed være da denne lille bog anbefalet vennerne til velvillig modtagelse.

